

عنوان مقاله:

تحلیل تطبیقی فرآیند تدوین طرح های راهبردی با تاکید بر گروه های ذی نفع و ذی نفوذ نمونه موردی مقایسه کشورهای خاورمیانه

محل انتشار:

کنفرانس ملی ایده های نوین در مدیریت شهری با تاکید بر رویکرد درآمد پایدار (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

آذین مستوفی - دانشجوی دکترای شهرسازی، گروه شهرسازی، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران

هادی سروری - استادیار گروه شهرسازی، گروه شهرسازی، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران

حسین واحدی - کارشناس ارشد طراحی شهری، گروه شهرسازی، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

افزایش روند شهرنشینی معضلی است که بسیاری از کشورهای در حال توسعه به آن دچار شده اند. از این رو توجه ویژه به تدوین الگوی بهینه طرح های توسعه شهری را دو چندان شده است. در این میان طرح های جامع شهری که خطوط و اصول کلیدی توسعه شهر را در گذشته مشخص می کردند، هم اکنون کارایی لازم را برای مواجهه با تحولات جدید شهرها و شهروندان از دست داده اند. از این رو برنامه ریزی راهبردی به عنوان رویکردی نوین در پاسخ به عدم کارایی طرح های جامع در ادبیات شهرسازی امروز جایگاه ویژه ای پیدا نمود. ادوارد هال با انتقاد از برنامه ریزی جامع به ضرورت به کار گیری اصول برنامه ریزی راهبردی تاکید می کند. در واقع برنامه ریزی راهبردی در پاسخ به ضعف های اساسی طرح های جامع در برآوردن نیازهای شهر و هدایت رشد و توسعه آتی آن بوجود آمد. از طرفی بررسی پژوهش های انجام گرفته پیرامون طرح های راهبردی بیشتر به الزامات این نوع برنامه ریزی، موانع انجام و اجرای آن و یا نقش هر یک از گروه های تاثیرگذار از جمله نهادهای دولتی، خصوصی یا مردمی به صورت جداگانه پرداخته اند. و کمتر پژوهشی را می توان یافت که به بررسی جایگاه هر یک از این گروه ها در مراحل مختلف تهیه، تصویب و اجرا و در نهایت تاثیر آن بر میزان موفقیت و تحقق پذیری پیشنهادات طرح های راهبردی پرداخته باشد. در واقع به نظر می رسد همکاری و هماهنگی همگانی میان عناصر دخیل و تاثیرگذار در طرح های توسعه شهری شرط اساسی در موفقیت طرح های توسعه شهری است. از این رو پژوهش حاضر در تلاش است تا به بررسی نقش عناصر تاثیرگذار در تحقق پذیری طرح های توسعه شهری بپردازد. روش حاضر به صورت تطبیقی (متغییر محور) و با کمک روش تحقیق تطبیقی به انجام رسیده است. یافته های این مطالعه نشان می دهد در صورت بهره گیری از قابلیت گروه های مختلف (بخش دولتی، بخش خصوصی و بخش خصوصی) در فرایند طرح های راهبردی قابلیت اجرای این طرح ها افزایش پیدا خواهد کرد.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/907820>

